ВИКОРИСТАННЯ ДОПОМІЖНИХ РЕПРОДУКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПРИ ЛІКУВАННІ ЧОЛОВІЧОГО НЕПЛІДДЯ

Балюк К.Л.
ДВНЗ «Ужгородський національний університет», біологічний факультет
вул. А. Волошина, 32, м. Ужгород, Закарпатська область, Україна

Чоловіче неплідддя – захворювання, при якому чоловік фертильного віку не може відтворювати потомство. Ця хвороба обумовлена порушенням чоловічої репродуктивної системи, при якій страждає генеративна і копулятивна функції, і може бути класифікована як інфертильний стан. Статистика свідчить про те, що практично в половині випадків безпліддя в сім'ї «винуватцем» є чоловік, але оскільки єдиною ознакою цього є неможливість зачаття (захворювання протікає фактично безсимптомно), створюється помилкове враження, що чоловіче неплідддя зустрічається набагато рідше, ніж жіноче (цитовано за: http://www.reprohealth. info/ uk/for/men_and_women/diseases/infertility).

Основним методом лабораторної діагностики та одним із інформативних аналізів при лікуванні чоловічого фактору неплідця є спермограма.

Дослідження сперми – невід'ємна частина діагностики безпліддя. Стандартна спермограма оцінює фізичні (макроскопічні) та мікроскопічні параметри еякуляту. Правила підготовки перед здачею досліджуваного матеріалу: статеве утримання (абстиненція) − від 2 до 7 днів, слід відмовитися від будь-яких алкогольних напоїв, прийому снодійних, заспокійливих, сильнодіючих препаратів та ін., необхідно уникати нагрівання ділянки навколо статевих органів протягом доби, проводити дослідження не раніше ніж через 2 тижні після запальних захворювань сечовивідних шляхів, гострих простудних та інших захворювань, які супроводжуються підвищенням температури.

Аналіз сперми дозволяє діагностувати клітинний склад сперматозоїдів, їх рухливість, морфологію і кількість.

Внутрішньоматкова інсемінація (ВМІ) − введення сперми в порожнину матки за допомогою катетера. Він є найбільш наближеним до природного циклу запліднення. При цьому втручання в організм жінки є мінімальним, однак і шанси завагітніти є невисокими. Внутрішньоматкову інсемінацію проводять у період максимально наближений до овуляції. Після введення сперми в порожнину матки запліднення відбувається природнім шляхом. З боку чоловіка показами для проведення ВМІ є: зниження рівня спермограми, проблеми сексуального характеру, високий рівень антиспермальних антитіл.

Екстракорпоральне запліднення (ЕКЗ): стандартне IVF, ICSI, PICSI, IMSI. Процедура ІКСІ (ICSI – intracytoplasmic sperminjection – інтрацитоплазматична ін'єкція сперматозоїда). Метод запліднення, при якому ембріолог відбирає сперматозоїд і вводить його в ооцит за допомогою мікроманіпуляторів. Проведення ЕКЗ з ICSI збільшує шанси на успішне запліднення і настання вагітності при будь-якому діагнозі. На сьогоднішній день методика широко застосовується в ЕКЗ при чоловічому факторі неплідця або при неплідді пари, в якій жінка старше 35 років. Процедура ЕКЗ з ICSI проводиться якщо: у спермі міститься недостатня кількість сперматозоїдів (олігозооспермія), або вони недостатньо активні (астенозооспермія): менше 5 мільйонів прогрессивно рухливих сперматозоїдів в 1мл еякуляту після обробки та у спермі не достатньо сперматозоїдів із нормальною морфологією (тератозооспермія).